

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 174/08-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. júla 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti Ing. I. K., B., zastúpeného advokátom Mgr. M. B., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 202/06, za účasti Krajského súdu v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. I. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 202/06 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 202/06 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. I. K. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Krajský súd v Bratislave j e p o v i n n ý uhradiť Ing. I. K. trovy konania v sume 9 880 Sk (slovom deväťtisícosemstoosemdesiat slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. M. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 174/08 z 15. mája 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. I. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 202/06.

Zo sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Bratislava III rozhodol v právnej veci sťažovateľa rozsudkom sp. zn. 42 C 96/2005 z 22. marca 2006, ktorým vyhovel jeho žalobe a zaviazal žalovaného zaplatiť sťažovateľovi sumu 16 669 Sk s príslušenstvom z dôvodu zodpovednosti za nedostatky predanej veci. Proti rozsudku prvostupňového súdu

z 22. marca 2006 podal žalovaný 26. apríla 2006 odvolanie, ktoré bolo 4. mája 2006 so spisom predložené na rozhodnutie krajskému súdu.

Sťažovateľ uviedol, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebola vec právoplatne skončená.

V sťažnosti sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom krajského súdu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a súčasne žiadal, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Krajský súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3296/2008 doručeným ústavnému súdu 19. júna 2008, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Dňa 05. 10. 2005 bol prvostupňovým súdom vydaný platobný rozkaz, ktorý bol doručený do vlastných rúk navrhovateľovi, resp. jeho právnomu zástupcovi dňa 11. 10. 2005 a odporcovi spolu s návrhom na začatie konania doručený dňa 18. 10. 2005.

Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odpor odporca, v ktorom uviedol, že nárok navrhovateľa považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Dňa 31. 10. 2005 bolo uznesením uložené odporcovi, aby zaplatil v lehote 15 dní súdny poplatok za odpor vo výške 830,- Sk, čo aj urobil.

Následne, úpravou zo dňa 18. 01. 2006, bolo vytýčené pojednávanie na deň 15. 02. 2006, na ktoré pojednávanie sa dňa 08. 02. 2006 písomne ospravedlnil právny zástupca odporcu a žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie pojednávanií. Z toho dôvodu bolo pojednávanie dňa 15. 02. 2006 odročené na nový termín pojednávania, a to na deň 22. 03. 2006.

Dňa 22. 03. 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí účastníci konania, bolo vykonané dokazovanie a následne bol vyhlásený rozsudok, ktorým

vyhovel návrhu navrhovateľa.

Dňa 25. 04. 2006 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcu voči rozsudku č. k. 42 C 96/2007-72 zo dňa 22. 03. 2006 a následne dňa 02. 05. 2006 bol spis odstúpený na krajský súd, ako súd odvolací.

Vec napadla na krajský súd dňa 04. 05. 2006 a bola zapísaná do senátu JUDr. M. D. pod sp. zn. 8 Co 202/2006.

Úpravou zo dňa 18. 05. 2006 bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie a zároveň navrhovateľovi, resp. jeho právnomu zástupcovi, bolo doručené odvolanie na vyjadrenie.

Dňa 19. 07. 2006 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu, v ktorom navrhovateľ žiadal rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny, potvrdiť a uložiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Terajšia predsedníčka senátu 8 Co prevzala po JUDr. M. D. vec od 01. 01. 2007. Celý rok 2007 bol senát 8 Co zložený len z predsedníčky senátu a stážistov. V roku 2007 boli v prvom rade vybavované veci s prednostným vybavením (výživné, predbežné opatrenia a pod.) v súlade s Rozvrhom práce a veci podľa poradia. Predmetná vec medzi takéto nepatrla.

V mesiacoch november - december 2007 došlo k prijatiu nového Rozvrhu práce na kalendárny rok 2008 a k prerozdeleniu súdnej agendy, pričom v danej veci sp. zn. 8 Co 202/2006 nedošlo k prerozdeleniu, ostala tomu istému senátu.

V rámci rovnomernej zatažnosti sudcov, opatrením predsedníčky krajského súdu zo dňa 19. 02. 2008 uvedená vec bola pridelená naďalej senátu 8 Co.

Následne, úpravou zo dňa 17. 04. 2008, bol vo veci vytyčený najskorší možný termín pojednávania na deň 28. 10. 2008 o 10.30 hodine. Tým senát 8 Co krajského súdu prijal preventívne opatrenie na to, aby vo veci nevznikli v budúcnosti zbytočné prietahy v konaní sp. zn. 8 Co 202/2006.

Na základe uvedeného má predsedníčka senátu 8 Co za to, že k zbytočným prietahom v danom prípade nedošlo.

Pokiaľ ide o vyjadrenie sťažovateľa o tom, že jeho sťažnosť nevedla k žiadnej náprave predsedníčkou krajského súdu, sa nezakladajú na pravde. Predmetná vec bola okamžite preradená do režimu vecí pravidelne sledovaných (spravidla dvojmesačné

intervalu) podpredsedníčkou krajského súdu za účelom predchádzania možným prietahom v konaní, pričom po prijatí nového Rozvrhu práce na kalendárny rok 2008 bol, tak ako je to vyššie uvedené, vytýčený termín pojednávania.“

Obsah súvisiaceho spisu krajského súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 10. júna 2008, a preto ústavný súd poukazuje len na úkony uvedené v tomto vyjadrení, ktoré považuje za preukázané.

Sťažovateľ k vyjadreniu krajského súdu zaujal stanovisko v podaní z 13. júna 2008 doručenom ústavnému súdu 16. júna 2008, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Dôvody uvádzané vo vyjadrení predsedníčky Krajského súdu v Bratislave nie sú relevantnými dôvodmi opodstatňujúcimi dĺžku konania a vylučujúcimi prietahy v konaní, tak ako vyplýva z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (nejde o právnu ani faktickú zložitost' veci, nekonanie nie je odôvodnené správaním sťažovateľa ako účastníka, dokonca ani správaním sťažovateľovej protistrany v spore, dôvodom nekonania je výlučne nečinnosť Krajského súdu v Bratislave).

Sťažovateľ navyše dáva do pozornosti Ústavnému súdu SR, že v odpovedi predsedníčky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. 6. 2007, spis. zn. Spr. 2163/07, ktorú sťažovateľ predložil Ústavnému súdu SR spolu so svojou sťažnosťou, predsedníčka Krajského súdu v Bratislave (1) skonštatovala, že sťažnosť na prietahy v konaní je dôvodná (hoci vo vyjadrení danom Ústavnému súdu SR už uvádza - na základe stanoviska predsedníčky senátu 8 Co - že k zbytočným prietahom nedošlo), a zároveň (2) oznámila sťažovateľovi, že z vyjadrenia predsedníčky senátu vyplýva, že predpoklad vytýčenia termínu pojednávania je vzhľadom na dátum nápadu predmetnej veci, koncom kalendárneho roka 2007.

Sťažovateľ vyčkal dostatočný čas (aj po uplynutí roku 2007) a až 10. 4. 2008 doručil Ústavnému súdu SR svoju sťažnosť pre porušenie vyššie označených základných práv.

Pojednávanie na koniec roka 2008 (teda nie 2007, ako bol sťažovateľ ubezpečený) bolo vytýčené až 17. 4. 2008 - teda po podaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa, preto je opodstatnené tvrdenie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti, že jeho sťažnosť daná predsedníčke Krajského súdu v Bratislave nevedla k žiadnej náprave. Sťažovateľ nemohol v tom čase

vedieť (a ani predpokladať), že o týždeň bude nariadené pojednávanie na koniec roka 2008.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ trvá na tom, že postupom Krajského súdu v Bratislave došlo a naďalej dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru -sťažovateľ preto žiada, aby Ústavný súd SR vyhovel jeho ústavnej sťažnosti a aby mu priznal primerané finančné zadostučinenie vyčíslené v ústavnej sťažnosti.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza

osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom posudzovaného odvolacieho konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 8 Co 202/06 je rozhodovanie o odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu

z 22. marca 2006. Z obsahu zapožičaného súvisiaceho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a krajského súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o osobitnej skutkovej alebo právnej zložitosti veci. Na zložitosť veci nepoukázal ani krajský súd vo vyjadrení k sťažnosti doručenom ústavnému súdu 19. júna 2008.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní pred krajským súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mali byť pripísané na ťarchu sťažovateľa v súvislosti s dĺžkou napadnutého konania.

3. Napokon ústavný súd z hľadiska skúmania existencie namietaných zbytočných priet'ahov hodnotil postup krajského súdu v označenom odvolacom konaní.

Ústavný súd zistil, že konanie o odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu z 22. marca 2006 prebieha na krajskom súde viac ako 2 roky (odvolanie vo veci a súdny spis mu boli predložené 4. mája 2006). Od doručenia vyjadrenia sťažovateľa k odvolaniu žalovaného (19. júl 2006) bol krajský súd v konaní úplne nečinný až do 17. apríla 2008, teda takmer 21 mesiacov, keď nariadil pojednávanie na 28. október 2008.

Uvedené obdobie ústavný súd vyhodnotil ako zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní.

Krajský súd síce vo vyjadrení k sťažnosti doručenom ústavnému súdu 19. júna 2008 existenciu priet'ahov v konaní neuznal, ale pritom v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa z 8. júna 2007 sa mu za priet'ahy v konaní ospravedlnil s poukazom na „*vysoký nápad vecí do senátov občianskoprávneho kolégia a... personálne zmeny v oddelení 8 Co*“.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že

Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 202/06 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru krajským súdom, prikázal mu (napriek tomu, že sťažovateľ sa toho nedomáhal), aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 40 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázal najmä na to, že „*Krajský súd v Bratislave svojou nečinnosťou spôsobil a neustále spôsobuje sťažovateľovi stav právnej neistoty v tom, kedy a ako bude vo veci rozhodnuté a - v prípade úspechu sťažovateľa - kedy (a či vôbec) bude pohľadávka sťažovateľa uspokojená. Stav právnej neistoty bol dokonca znásobený tým, že v odpovedi na sťažnosť na prieskumy v konaní bol sťažovateľ ubezpečený, že pojednávanie bude nariadené do konca roka 2007, avšak žiadne pojednávanie do konca roka 2007 a ani v nasledujúcich troch mesiacoch nariadené nebolo.*“.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen deklarovanie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia.

Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania krajského súdu vedeného pod sp. zn. 8 Co 202/06, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, najmä to, čo je pre sťažovateľa v danom prípade „v stávke“, a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 20 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom advokátom Mgr. M. B. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch

podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal pri prvom úkone poskytnutej právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 19. júna 2007) z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2006, ktorá bola 17 822 Sk a pri druhom a treťom úkone poskytnutej právnej služby (podanie sťažnosti zo 4. apríla 2008 a stanovisko k vyjadreniu predsedníčky krajského súdu z 13. júna 2008) priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007 bola 19 056 Sk.

Úhradu priznal za tri uvedené úkony právnej služby v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za jeden úkon 2 970 Sk a režijný paušál 178 Sk a dva úkony po 3 176 Sk a režijný paušál 2 x 190 Sk, čo spolu predstavuje sumu 9 880 Sk.

Priznanú úhradu trov konania je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. júla 2008